

Βρυξέλλες, 5 Ιουνίου 2018
(OR. en)

9717/18

ENFOPOL 299
FREMP 92

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

Αποστολέας: Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου

Με ημερομηνία: 4 Ιουνίου 2018

Αποδέκτης: Αντιπροσωπίες

αριθ. προηγ. εγγρ.: 8972/18 + COR 1

Θέμα: Συμπεράσματα του Συμβουλίου σχετικά με τη βελτίωση της αστυνομικής συνεργασίας για την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας, συμπεριλαμβανομένης της βίας κατά των γυναικών
- Συμπεράσματα του Συμβουλίου (4 Ιουνίου 2018)

Επισυνάπτονται στο παράρτημα για τις αντιπροσωπίες τα συμπεράσματα του Συμβουλίου σχετικά με τη βελτίωση της αστυνομικής συνεργασίας για την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας, συμπεριλαμβανομένης της βίας κατά των γυναικών, τα οποία εγκρίθηκαν από το Συμβούλιο κατά την 3622η σύνοδό του στις 4 Ιουνίου 2018.

Συμπεράσματα του Συμβουλίου

σχετικά με τη βελτίωση της αστυνομικής συνεργασίας για την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας, συμπεριλαμβανομένης της βίας κατά των γυναικών

ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ ΤΑ ΕΞΗΣ:

1. Το άρθρο 2 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση ορίζει ότι η Ένωση βασίζεται στις αξίες του σεβασμού της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, της ισότητας και του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ότι οι αξίες αυτές είναι κοινές στα μέλη μιας κοινωνίας στην οποία κυριαρχούν ο πλουραλισμός, η απαγόρευση των διακρίσεων, η ανεκτικότητα, η δικαιοσύνη, η αλληλεγγύη και η ισότητα μεταξύ γυναικών και ανδρών.
2. Το άρθρο 8 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπογραμμίζει ότι, σε όλες τις δράσεις της, η Ένωση θα επιδιώξει να εξαλείψει τις ανισότητες και να προαγάγει την ισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών· η δε δήλωση 19 όσον αφορά το άρθρο 8 διακηρύσσει ότι, στο πλαίσιο γενικών προσπαθειών να εξαλειφθούν οι ανισότητες μεταξύ γυναικών και ανδρών, η Ένωση επιδιώκει στις διάφορες πολιτικές της να καταπολεμήσει όλες τις μορφές οικογενειακής βίας, τα δε κράτη μέλη θα λάβουν όλα τα αναγκαία μέτρα για να προλαμβάνουν και να τιμωρούν αυτές τις εγκληματικές πράξεις και για να στηρίζουν και να προστατεύσουν τα θύματα.
3. Ήδη εφαρμόζονται ορισμένες νομοθετικές πράξεις της ΕΕ που συμβάλλουν στην εξάλειψη της έμφυλης βίας και διασφαλίζουν την παροχή προστασίας και αρωγής στα θύματα ενδοοικογενειακής βίας, κυρίως η οδηγία για τα δικαιώματα των θυμάτων¹ και οι πράξεις για την αμοιβαία αναγνώριση των εντολών προστασίας².

¹ Οδηγία 2012/29/ΕΕ

² Οδηγία 2011/99/ΕΕ και κανονισμός 606/2013/ΕΕ

4. Στις 11 Μαΐου 2017, το Συμβούλιο εξέδωσε δύο αποφάσεις για την υπογραφή της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας (σύμβασης της Κωνσταντινούπολης), η οποία έχει ήδη υπογραφεί από όλα τα κράτη μέλη.
5. Το 2012 το Συμβούλιο ενέκρινε τα συμπεράσματά του σχετικά με την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και την παροχή υπηρεσιών αρωγής στα θύματα ενδοοικογενειακής βίας³ και το 2014 τα συμπεράσματά του σχετικά με την πρόληψη και καταπολέμηση κάθε μορφής βίας κατά γυναικών και κοριτσιών, συμπεριλαμβανομένου του ακρωτηριασμού των γυναικείων γεννητικών οργάνων⁴.
6. Η βία κατά των γυναικών πλήττει την πρόσβαση των γυναικών στα ανθρώπινα δικαιώματα και τις ελευθερίες. Αποτελεί μορφή διάκρισης κατά των γυναικών (ή είναι το αποτέλεσμα διάκρισης) και περιλαμβάνει κάθε πράξη έμφυλης βίας, που προκαλεί ή ενδέχεται να προκαλεί σωματική, σεξουαλική, ψυχολογική ή οικονομική βλάβη ή πόνο στις γυναίκες, συμπεριλαμβανομένων των απειλών για τέτοιες πράξεις, του εξαναγκασμού ή της αυθαίρετης στέρησης της ελευθερίας, είτε στον δημόσιο είτε στον ιδιωτικό βίο⁵.
7. Όπως αναφέρεται στα συμπεράσματα του 2012 σχετικά με την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και την παροχή υπηρεσιών αρωγής στα θύματα ενδοοικογενειακής βίας, η καταπολέμηση και η εξάλειψη όλων των μορφών βίας κατά των γυναικών αλλά και των παιδιών τους που είναι μάρτυρες περιστατικών βίας, απαιτούν τη θέσπιση συντονισμένων πολιτικών, μεταξύ άλλων αστυνομική συνεργασία και ολοκληρωμένη προσέγγιση. Οι πολιτικές αυτές θα πρέπει, επίσης, να περιλαμβάνουν μέτρα που να ενθαρρύνουν τα θύματα να καταγγέλλουν τα περιστατικά στην αστυνομία, δεδομένου ότι προς το παρόν μόνο μία στις επτά γυναίκες καταγγέλλουν τα πλέον σοβαρά περιστατικά βίας.⁶

³ έγγρ. 16382/12

⁴ έγγρ. 9543/14

⁵ Άρθρο 1 της Διακήρυξης 48/104 του ΟΗΕ

⁶ Οργανισμός Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (FRA) (2014). Βία κατά των γυναικών: Έρευνα σε επίπεδο ΕΕ. Κυριότερα αποτελέσματα, Λουξεμβούργο, Υπηρεσία Εκδόσεων. <http://fra.europa.eu/en/publication/2014/violence-against-women-eu-wide-survey-main-results-report>; σελίδα 67, πίνακας 3.10.

8. Μία από τις πιο κοινές μορφές βίας κατά γυναικών είναι η ενδοοικογενειακή βία, η οποία περιλαμβάνει κάθε πράξη σωματικής, σεξουαλικής, ψυχολογικής ή οικονομικής βίας που λαμβάνει χώρα εντός της οικογένειας ή της οικιακής μονάδας ή μεταξύ πρώην ή νυν συζύγων ή συντρόφων, ασχέτως εάν ο δράστης διαμένει ή διέμενε στην ίδια κατοικία με το θύμα ή όχι. Η συγκέντρωση συγκρίσιμων στοιχείων για την ενδοοικογενειακή βία παρεμποδίζεται από τις διαφορές μεταξύ των κρατών μελών στην ορολογία και τους ορισμούς.
9. Στις περιπτώσεις ενδοοικογενειακής βίας, η αποτελεσματική προστασία των θυμάτων κατά της επαναλαμβανόμενης θυματοποίησης ανατίθεται στις αρμόδιες αρχές, στις οποίες, σύμφωνα με το άρθρο 52 της σύμβασης της Κωνσταντινούπολης, εκχωρείται η εξουσία να διατάσσουν τον δράστη ενδοοικογενειακής βίας να εγκαταλείψει την κατοικία του θύματος καθώς και να απαγορεύουν στον δράστη να επιστρέψει, να πλησιάσει ή να έχει οποιαδήποτε άλλη επαφή με το θύμα, βάσει εθνικού μέτρου προστασίας ή κατά την εκτέλεση μέτρου προστασίας ληφθέντος σε άλλο κράτος μέλος⁷, εφαρμοζόμενου σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία του κράτους μέλους εκτέλεσης. Ο σκοπός μιας τέτοιας παρέμβασης είναι να επέλθει διακοπή αυτού που συχνά αναφέρεται ως ο κύκλος βίας και να επιτραπεί στο θύμα να συνεχίσει τη ζωή του απαλλαγμένο από τον φόβο. Με την παρέμβασή τους οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αποδείξουν ότι η ενδοοικογενειακή βία αποτελεί πρόβλημα που αφορά το κοινωνικό σύνολο και δεν περιορίζεται στη σφαίρα της ιδιωτικής ζωής και ότι αυτός που πρέπει να λογοδοτήσει και να αλλάξει τη συμπεριφορά του είναι ο δράστης της ενδοοικογενειακής βίας και όχι το θύμα. Η μετάδοση των μηνυμάτων αυτών βοηθά επίσης να ανακουφιστούν τα θύματα από αισθήματα ενοχής ή ντροπής.
10. Παρόλο που η παρέμβαση της αστυνομίας είναι προσανατολισμένη προς την κατεύθυνση της προστασίας των δικαιωμάτων των θυμάτων από τις παραβιάσεις, οι αστυνομικές αρμοδιότητες συχνά εξαρτώνται από την ποινικοποίηση των παραβιάσεων αυτών. Ως εκ τούτου, είναι υψίστης σημασίας να μπορεί η αστυνομία να βασίζεται σε ορισμούς του ποινικού δικαίου που να καλύπτουν όλες τις πτυχές της ενδοοικογενειακής βίας. Σε αυτές περιλαμβάνονται και ψυχολογικές μορφές βίας, όπως η καλλιέργεια στο θύμα – συχνά για μεγάλο χρονικό διάστημα – αισθημάτων φόβου, ανικανότητας ή κατωτερότητας. Περιλαμβάνονται, επίσης, σεξουαλικές μορφές βίας, τις οποίες τα θύματα βιώνουν ως ιδιαίτερος εξευτελιστικές και τραυματικές.

⁷ Σύμφωνα με τον κανονισμό 606/2013 ή την οδηγία 2011/99/ΕΕ αντιστοίχως.

11. Παρά την πρόοδο που έχει επιτευχθεί μέχρι σήμερα, υπάρχει σημαντική διαφορά μεταξύ των υπηρεσιών αρωγής εντός και μεταξύ των κρατών μελών της ΕΕ όσον αφορά τις δυνατότητες, την ποιότητα και τον γεωγραφικό καταμερισμό των υπηρεσιών αυτών. Λόγω των προκλήσεων που παραμένουν ανεπίλυτες, θα χρειαστούν περαιτέρω προσπάθειες για να εξασφαλιστεί αποτελεσματικός συντονισμός των υπηρεσιών επιβολής του νόμου όσον αφορά στοχευμένα προγράμματα πρόληψης και συστηματική κατάρτιση των αστυνομικών που εργάζονται με θύματα και δράστες πράξεων ενδοοικογενειακής βίας και βίας κατά γυναικών σχετικά με τα δικαιώματα και τις ανάγκες των θυμάτων.
12. Τα διοικητικά στοιχεία – συμπεριλαμβανομένων των αστυνομικών στοιχείων – δεν μπορούν να καταδείξουν με ακρίβεια την έκταση (συχνότητα) της ενδοοικογενειακής βίας και της βίας κατά γυναικών, διότι τα περισσότερα θύματα δεν καταγγέλλουν τα περιστατικά στην αστυνομία. Η συλλογή διοικητικών στοιχείων αποτελεί σημαντικό μέσο καταγραφής πληροφοριών σχετικά με την κρατική απάντηση στο πρόβλημα· και ειδικότερα, την αξιολόγηση των πολιτικών για την καταπολέμησή της. Η απαίτηση για υψηλής ποιότητας διοικητικά στοιχεία συνάδει, επίσης, με τις διεθνείς δεσμεύσεις που έχουν αναλάβει τα κράτη μέλη για την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών, όπως ορίζονται στην οδηγία 2012/29/ΕΕ για τα δικαιώματα των θυμάτων και στη σύμβαση της Κωνσταντινούπολης. Οι εθνικές βάσεις δεδομένων τηρούνται από τις αρμόδιες αρχές, περιλαμβανομένης της αστυνομίας, σε 22 κράτη μέλη.⁸
13. Η βία στον κυβερνοχώρο κατά γυναικών και κοριτσιών αποτελεί ραγδαία αναπτυσσόμενη μορφή βίας κατά των γυναικών, με δυνάμει σημαντικές συνέπειες για την οικονομία και την κοινωνία. Το φαινόμενο αυτό είναι από αυτά που καταγγέλλονται λιγότερο, που αντιμετωπίζονται λιγότερο αποτελεσματικά και που αναγνωρίζονται λιγότερο απ' ό,τι η πραγματική βία· χρήζει, όμως, ιδιαίτερης προσοχής, συν τοις άλλοις στο πλαίσιο των εγκλημάτων στον κυβερνοχώρο, ως μία από τις προτεραιότητες του νέου κύκλου πολιτικής για την περίοδο 2018-2021.
14. Τα περισσότερα κράτη μέλη έχουν συστήσει ειδικές μονάδες ή έχουν ορίσει εισαγγελείς για την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας στο πλαίσιο των δομών τους, γεγονός που έχει ορισμένα πλεονεκτήματα, όπως την αποτελεσματικότερη οργάνωση της πρόληψης, της εξακρίβωσης και της διερεύνησης των πράξεων βίας.
15. Πρέπει να υπομνησθεί ότι καμία μορφή ενδοοικογενειακής βίας και βίας κατά γυναικών δεν μπορεί να δικαιολογηθεί και καμία δίωξη δραστών δεν μπορεί να αποφευχθεί λόγω διαφορετικών συνθηκών, παραδόσεων, πολιτισμού ή θρησκείας.

⁸ Αυστρία, Βέλγιο, Κροατία, Κύπρος, Δανία, Εσθονία, Φινλανδία, Γαλλία, Γερμανία, Ουγγαρία, Ιρλανδία, Λιθουανία, Λουξεμβούργο, Μάλτα, Κάτω Χώρες, Πολωνία, Πορτογαλία, Ρουμανία, Σλοβακία, Σλοβενία, Ισπανία και Ηνωμένο Βασίλειο

16. Οι μετανάστριες, οι γυναίκες πρόσφυγες και οι αιτούσες άσυλο, καθώς και τα παιδιά τους, κινδυνεύουν ακόμη περισσότερο να γίνουν θύματα βίας, εξαιτίας της αβέβαιης κατάστασής τους και των συχνά δύσκολων συνθηκών στις οποίες ζουν. Στο πλαίσιο αυτό, τα κράτη μέλη παρέχουν συνήθως το ίδιο επίπεδο προστασίας σε αυτές τις ευάλωτες ομάδες, ενώ προσπαθούν παράλληλα να λαμβάνουν υπόψη το γεγονός ότι λόγοι που σχετίζονται με τη θρησκεία, την παράδοση ή τη γλώσσα συχνά εμποδίζουν την πρόσβαση των ομάδων αυτών στις εν λόγω υπηρεσίες.
17. Ο Οργανισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την Κατάρτιση στον Τομέα της Επιβολής του Νόμου (CEPOL) παρέχει ήδη κατάρτιση για την πρόληψη και την προστασία των γυναικών από την ενδοοικογενειακή βία, αλλά οι τρέχουσες εξελίξεις απαιτούν εξέταση των επιλογών που υπάρχουν ώστε αυτές να επεκταθούν στους τομείς της βίας στον κυβερνοχώρο κατά γυναικών και κοριτσιών και της βίας κατά μεταναστριών, γυναικών προσφύγων και αιτουσών άσυλο και των παιδιών τους.
18. Μεγάλος αριθμός κρατών μελών έχει θεσπίσει μηχανισμούς συνεργασίας μεταξύ αρχών επιβολής του νόμου και άλλων κυβερνητικών οργάνων και μη κυβερνητικών οργανώσεων, καθώς και διαδικασίες αξιολόγησης των κινδύνων ή εργαλεία για τη μέτρηση του κινδύνου για τη ζωή και την υγεία των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας.
19. Ενώ η γενική υποχρέωση των αστυνομικών πρώτης γραμμής να παρέχουν στα θύματα ενδοοικογενειακής βίας τις πληροφορίες και τη συνδρομή που απαιτούνται είναι σαφώς καθιερωμένη σε ολόκληρη την Ένωση, ορισμένα κράτη μέλη έχουν θεσπίσει δομημένες και προορατικές μορφές παροχής πληροφοριών, όπως φυλλάδια (ορισμένες φορές πολύγλωσσα) σχετικά με διαθέσιμες υπηρεσίες αρωγής και μέτρα προστασίας, καθώς και με τα δικαιώματα των θυμάτων και τις συναφείς αστυνομικές αρμοδιότητες.
20. Η επακολούθηση των υφιστάμενων μέτρων προστασίας από τις αρμόδιες αρχές φαίνεται να διαφέρει σημαντικά εντός της Ένωσης. Ενώ πολλά κράτη μέλη αναθέτουν το έργο αυτό στις δικαστικές αρχές, σε ορισμένα άλλα προβλέπεται συχνή επαφή μεταξύ παλαιών ή νέων θυμάτων και αστυνομικών που υπηρετούν πολύ κοντά τους, το οποίο μπορεί να είναι επωφελές τόσο λόγω της δυνατότητας για ταχείες αντιδράσεις σε πιθανές παραβιάσεις όσο και λόγω της οικοδόμησης μεγαλύτερης εμπιστοσύνης μεταξύ των θυμάτων και των δημόσιων αρχών. Το γεγονός αυτό με τη σειρά του μπορεί να οδηγήσει σε συχνότερες καταγγελίες περιπτώσεων ενδοοικογενειακής βίας.

21. Η δημιουργία εθνικών σημείων επαφής για θέματα σχετικά με την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας θα μπορούσε να συμβάλει στην πιο αποτελεσματική αντιμετώπιση του φαινομένου αυτού. Κατά περίπτωση, η σχετική αρμόδια αρχή, ανάλογα με τις εθνικές δομές και τη νομοθεσία των κρατών μελών, θα πρέπει να ορίζεται ως εθνικό σημείο επαφής (ΕΣΕ). Αυτά τα ΕΣΕ θα μπορούσαν να παρέχουν πληροφορίες σχετικά με όλες τις μορφές ενδοοικογενειακής βίας και βίας κατά γυναικών, οι οποίες είναι κρίσιμες για την αποτελεσματική προστασία θυμάτων στο έδαφος άλλων κρατών μελών. Στο ΕΣΕ μπορεί να απευθύνεται κανείς σε περιπτώσεις κατά τις οποίες ένα θύμα ενδοοικογενειακής βίας και βίας κατά γυναικών από ένα κράτος μέλος μεταβαίνει σε άλλο κράτος μέλος και υπάρχει κίνδυνος ή απειλή τέλεσης νέας βίαιης πράξης στο έδαφος του δεύτερου κράτους μέλους, ή όταν μια τέτοια πράξη βίας έχει ήδη τελεστεί. Η ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των ΕΣΕ θα πρέπει να επιτρέπει άμεση αντίδραση των αρχών επιβολής του νόμου του δεύτερου κράτους μέλους και την αποτελεσματική εκτίμηση του κινδύνου του περιστατικού βίας.
22. Σε ένα χώρο ελεύθερης κυκλοφορίας προσώπων, η διασυνοριακή αστυνομική συνεργασία είναι ιδιαίτερα χρήσιμη σε περιπτώσεις κατά τις οποίες διαταγές περιορισμού και μέτρα προστασίας πρέπει να εφαρμοστούν στο εξωτερικό, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία του κράτους μέλους εκτέλεσης.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΚΑΛΟΥΝ την Ευρωπαϊκή Επιτροπή:

1. Να στηρίζει τις ενέργειες των κρατών μελών, όπως την κατάρτιση των αστυνομικών ώστε να στηρίζουν γυναίκες που είναι θύματα βίας, και να προωθήσει την ισότητα των φύλων μέσω χρηματοδότησης διαθέσιμης βάσει των συναφών θεσπισμένων προγραμμάτων.
2. Να αναλάβει δράση, εφόσον κριθεί αναγκαίο, στο πλαίσιο του μέτρου Ε του παραρτήματος του κανονισμού του Συμβουλίου, της 10ης Ιουνίου 2011, σχετικά με οδικό χάρτη για την ενίσχυση των δικαιωμάτων και την προστασία των θυμάτων, ιδίως σε ποινικές διαδικασίες, με σκοπό την ενίσχυση, σύμφωνα με τη δήλωση 19 όσον αφορά το άρθρο 8 ΣΛΕΕ, των δικαιωμάτων προστασίας των γυναικών θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας κατά της επαναλαμβανόμενης θυματοποίησης.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΚΑΛΟΥΝ τα κράτη μέλη, στο πλαίσιο των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων τους:

1. Να αναπτύξουν, να εφαρμόσουν και να βελτιώσουν περαιτέρω τους υφιστάμενους πολυτομεακούς συντονισμένους μηχανισμούς, οι οποίοι έχουν σκοπό την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας και της βίας κατά γυναικών μέσω της πρόληψης, της εξακρίβωσης, της διερεύνησης και της προστασίας που παρέχουν οι αστυνομικές αρχές.
2. Να βελτιώσουν την ταυτοποίηση περιπτώσεων που σχετίζονται με όλες τις μορφές ενδοοικογενειακής βίας, καθώς και τη συλλογή και διάδοση από τις αστυνομικές αρχές, τόσο σε εθνικό επίπεδο όσο και σε επίπεδο ΕΕ, συγκρίσιμων, αξιόπιστων και τακτικά ενημερωμένων στατιστικών στοιχείων για τα θύματα και τους δράστες κάθε μορφής ενδοοικογενειακής βίας και βίας κατά γυναικών, καταγεγραμμένων ανά φύλο, ηλικία και σχέση θύματος-δράστη, σε συνεργασία με εθνικές και ευρωπαϊκές στατιστικές υπηρεσίες, καθώς και να υποστηρίξουν την έρευνα και την ανταλλαγή καλών πρακτικών στον τομέα αυτόν.
3. Να εξασφαλίσουν την ορθή και συνεκτική εφαρμογή της υφιστάμενης νομοθεσίας της ΕΕ για την προστασία και την αρωγή θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας, στην οποία περιλαμβάνεται η οδηγία 2012/29/ΕΕ και οι κανόνες της ΕΕ για την αναγνώριση των εντολών προστασίας, όπως προβλέπεται στον κανονισμό 606/2013 και στην οδηγία 2011/99/ΕΕ.
4. Να αξιοποιήσουν την εμπειρία των αστυνομικών δυνάμεων ορισμένων κρατών μελών στον τομέα της δομημένης παροχής πληροφοριών όσον αφορά τις υπηρεσίες αρωγής και τα μέτρα προστασίας που τίθενται στη διάθεση των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας, συμπεριλαμβανομένης της πρόληψης της επαναλαμβανόμενης θυματοποίησης και του κύκλου βίας.
5. Να ενισχύσουν την κατάλληλη κατάρτιση επαγγελματιών των αστυνομικών αρχών που ασχολούνται με τα θύματα και τους δράστες κάθε πράξης ενδοοικογενειακής βίας και βίας κατά γυναικών και, κατά περίπτωση, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία και πρακτική, να ενισχύσουν τις ειδικές αστυνομικές μονάδες ή τα ειδικά προγράμματα και τις επιχειρησιακές ομάδες που ασχολούνται με τα θύματα κάθε τέτοιας πράξης βίας.
6. Να αυξήσουν τις γνώσεις και να εφαρμόσουν μέτρα στις αστυνομικές δομές, με σκοπό την αντιμετώπιση της βίας στον κυβερνοχώρο κατά γυναικών και κοριτσιών και της σχετικής αναδυόμενης απειλής. Να λάβουν μέτρα πρόληψης και ευαισθητοποίησης με τη μορφή της κατάρτισης των αστυνομικών αρχών στον τομέα της βίας στον κυβερνοχώρο, λαμβάνοντας υπόψη τη διάσταση του φύλου.

7. Να βελτιώσουν τη διασυνοριακή αστυνομική συνεργασία ορίζοντας, κατά περίπτωση, μια αρμόδια αρχή, σύμφωνα με τις εθνικές δομές και τη νομοθεσία των κρατών μελών, ως Εθνικό Σημείο Επαφής (ΕΣΕ). Τα ΕΣΕ θα παρέχουν εγκαίρως ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με κάθε μορφή ενδοοικογενειακής βίας και βίας κατά γυναικών και των παιδιών τους, προκειμένου να δημιουργήσουν έναν αποτελεσματικό μηχανισμό για την ανταλλαγή πληροφοριών κρίσιμων για την αποτελεσματική προστασία των θυμάτων στο έδαφος άλλων κρατών μελών. Αυτό περιλαμβάνει και περιπτώσεις κατά τις οποίες ένα θύμα ενδοοικογενειακής βίας και βίας κατά γυναικών από ένα κράτος μέλος μεταβαίνει σε άλλο κράτος μέλος και υπάρχει κίνδυνος ή απειλή τέλεσης νέας βίαιης πράξης στο έδαφος του δεύτερου κράτους μέλους, ή όταν μια τέτοια πράξη βίας έχει ήδη τελεστεί.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΚΑΛΟΥΝ τον CEPOL, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του:

1. Να αναπτύξει περαιτέρω, όσον αφορά την τρέχουσα μεταναστευτική κατάσταση, τις θεματικές ενότητες κατάρτισης (για παράδειγμα την υφιστάμενη διαδικτυακή ενότητα «έμφυλη βία») για την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας, αντιμετωπίζοντας και άλλες πτυχές όπως η βία στον κυβερνοχώρο κατά γυναικών και κοριτσιών και η βία κατά γυναικών στα κέντρα μεταναστών και γυναικών προσφύγων και αιτουσών άσυλο καθώς και των παιδιών τους, και για την ανταλλαγή βέλτιστων αστυνομικών πρακτικών αντιμετώπισης τέτοιων περιπτώσεων.
2. Να διερευνήσουν τη δυνατότητα να οργανώσουν ειδικό σεμινάριο υπό μορφή εργαστηρίου ή ad hoc διαδικτυακό σεμινάριο για το ζήτημα της ενδοοικογενειακής βίας και της βίας κατά γυναικών για επαγγελματίες που εργάζονται με μετανάστες, πρόσφυγες και αιτούντες άσυλο και τα παιδιά τους.
3. Όταν σχεδιάζει την κατάρτισή του, να αξιοποιήσει αποδεικτικά στοιχεία που έχουν συγκεντρώσει ο FRA και το EIGE στις τακτικές εκθέσεις τους, στα οποία περιλαμβάνονται στοιχεία σχετικά με την ενδοοικογενειακή βία και τη βία κατά γυναικών και των παιδιών τους στα κέντρα μεταναστών και μεταξύ προσφύγων και αιτούντων άσυλο.